

izby skarbowej w Krakowie, administracji podatków w Krakowie, a dla kontrzybuentów, którzy mają siedzibę w okręgu izby skarbowej we Lwowie, — administracji podatków we Lwowie.

§ 10. Zmieniając częściowo postanowienia obwieszczenia b. austriackiego ministerstwa skarbu z dnia 30 sierpnia 1916 r. austriacki Dz. U. P. № 291 w przedmiocie delegacji władz podatkowych do wymiaru podatków od zysków wojennych i podatku zarobkowego towarzystw oraz rozporządzenia b. austriackiego ministerstwa skarbu z dnia 6 lipca 1918 r. austr. Dz. U. P. № 254 w przedmiocie wykonania ustaw z dnia 16 lutego 1918 r. austr. Dz. U. P. № 60 i z dnia 17 kwietnia 1918 r. austriacki Dz. U. P. № 160 o podatku wojennym za lata 1916, 1917 i 1918 (do § 38 l. A. art. 12 ustęp 2), przekazuje się wymierzanie podatku od zysków wojennych i podatku wojennego dla towarzystw i instytucji, które mają siedzibę w okręgu izby skarbowej w Krakowie, — administracji podatków w Krakowie, zaś dla towarzystw i instytucji które mają siedzibę w okręgu izby skarbowej we Lwowie, — administracji podatków we Lwowie.

§ 11. Zmieniając częściowo postanowienia rozporządzenia b. austriackiego ministerstwa skarbu z dnia 28 września 1917 austriacki Dz. U. P. № 398 o utworzeniu okręgów podatkowo-karnych, wyłącza się powiaty polityczne Gorlicki i Jasielski z okręgu podatkowo-karnego Rzeszowskiego i przydziela się je do okręgu podatkowo-karnego Tarnowskiego.

Do okręgu podatkowo-karnego Tarnowskiego przyłącza się również powiat polityczny Spisko-Orawski.

§ 12. Dla okręgu izby skarbowej w Krakowie tworzy się Sąd wyższy dla spraw skarbowych z siedzibą w Krakowie.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1921 r.

Minister Skarbu:

Steczkowski

255.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 30 kwietnia 1921 r.

w sprawie podwyższenia opłat komisowego i wprowadzenia niektórych zmian w dziale b) „Przepisów o kolejowych ajencjach celnych”,
[(Dz. Ust. № 12 z 1920 r., poz. 67 i № 31 z 1921 r. poz. 186).]

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. Praw № 14 poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządzam, że z dniem 15 maja 1921 r. pomieszczona w dziale b) „Przepisów kolejowych ajencji celnych” „Tymczasowa taksa komisowego”, pobieranego przez ajencje celne polskich kolei państwowych za załatwianie formalności celnych, akcyzowych i policyjno-sanitarnych przy rewizji celnej

towarów i bagażu, tak będących w drodze, jak i po nadejściu ich na miejsce przeznaczenia oraz za czynności ekspedycyjne, dokonywane z towarami przez agencje (Dz. Ust. № 12 z 1920 r., poz. 67) otrzymuje następujące brzmienie:

§ 1. Od towarów przywozowych, podlegających cłu:

- a) jeżeli cło nie przynosi 1000 mk. agencje celne pobierają po 50 mk. od każdej przesyłki;
- b) jeżeli cło wynosi więcej niż 1000 mk.—po 50 mk. od pierwszych tysiąca mk. opłaconego cła + 1% od pozostałej sumy cła do 10.000 włącznie, od sumy zaś ponad 10.000 mk. — 1/2%.

U w a g a 1. Przy obliczaniu komisowego w sposób wyżej wskazany (§ 1 lit. a i b) nie może ono wynosić mniej, niż za taką samą ilość towaru niepodlegającego opłacie cła (§ 2 lit. d).

U w a g a 2. Pod przesyłką należy rozumieć: a) transport towaru, nadany przy jednym liście przewozowym; b) przy transportach wagonowych — każdy oddzielny wagon towaru.

U w a g a 3. Za załatwianie formalności celnych z towarami przywozowymi, zadeklarowanymi do zwrotu za granicę, komisowe pobiera się według stawek dla towarów przywozowych.

U w a g a 4. Za załatwianie formalności celnych z kolekcjami prób, przywożenymi przez agentów podróżujących (komiwojażerów), za które cła opłaca się warunkowo, z prawem zwrotu go, w razie wywiezienia towaru z powrotem za granicę, pobiera się komisowe według norm § 1 niniejszej taksy, lecz dwukrotnie zwiększone.

U w a g a 5. Przy przesyłkach, zawierających towar zbiorowy, do którego Urząd Celny zastosuje więcej niż 5 pozycji taryfy celnej, komisowe, wymienione w § 1 niniejszej taksy, zwiększa się o 25%, o ile zaś więcej niż 10 pozycji — o 50%.

§ 2. Od towarów przywozowych niepodlegających cłu:

- a) od przesyłek wagonowych: węgla kamiennego, brunatnego, torfowego i drzewnego, brykietów węglowych, koksu i torfu agencje celne pobierają—po 20 fen. od 100 kg., lecz z obliczeniem za ilość nie mniejszą niż 10.000 kg.
- b) od przesyłek wagonowych: zboża w ziarnie, ziemniaków, soli kuchennej i bydłowej, nawozów naturalnych (guano, mierzwa ptasia), kości surowych, żużli Thomasa i fosforytów mielonych i niemielonych, soli stasfurtskiej, saletry chilijskiej nieoczyszczonej i saletry norweskiej (wapniowej), rudy metalicznej i mineralnej—po 50 fen. od 100 kg., lecz z obliczeniem za ilość nie mniejszą niż 10.000 kg.
- c) od przesyłek szczeciny i włosów surowych lub przerobionych, wszelkich oprócz ludzkich, materiałów włóknistych, roślinnych surowych (poz. tar. 179), jedwabiu (poz. tar. 180), wełny, sierści i puchu (poz. tar. 181 p. 1) — po 2.50 mk. od 100 kg., lecz nie mniej niż 50 mk. od każdej przesyłki.
- d) od towarów oddzielnie w taksie nie wymienionych — 25 mk. od pierwszych 1000 kg. i po 1 mk. od każdego następnego 100 kg.

§ 3. Od bagażu pasażerskiego: jeżeli za jednym kwitem bagażowym przesyła się pojedyncza sztuka, agencje celne pobierają — 20 mk., jeżeli zaś kilka sztuk bagażu, to—20 mk. od każdej następnej sztuki.

U w a g a 1. Powyższe komisowe od bagażu pasażerskiego pobiera się tylko wtedy, jeżeli formalności celne załatwiane są przez Agencje Celne z polecenia pasażera.

U w a g a 2. Podane w paragrafie niniejszym opłaty komisowego od bagażu pasażerskiego stosują się również do towarów, wysyłanych z zagranicy lub zagranicę pociągami osobowymi i towarowo-osobowymi, za kwitami bagażowymi, lub jako przesyłki nadzwyczajne (bagaż-towar), wreszcie, jako posyłki pocztowe, jeżeli wysokość cła nie przenosi 300 mk., w przeciwnym razie komisowe od powyższych transportów pobiera się podług zasad wskazanych w § 1.

U w a g a 3. Podane w § niniejszym opłaty komisowego nie stosują się do bagażu pasażerskiego, wysyłanego przy listach przewozowych; w tym wypadku komisowe pobiera się podług norm, oznaczonych w taksie dla ładunków towarowych.

§ 4. Od towarów wywozowych niepodlegających cłu, oddzielnie nie wymienionych w niniejszej taksie ajencji celne pobierają — po 20 fen. od każdego 100 kg., lecz nie mniej niż 20 mk. od każdej przesyłki.

§ 5. Od towarów wywozowych podlegających cłu.

- a) jeżeli cło nie przenosi 5.000 mk. ajencji celne pobierają po — 50 mk. od każdej przesyłki,
- b) jeżeli cło wynosi więcej niż 5.000 mk., za pierwsze 5.000 mk. opłaconego cła—50 mk. + $\frac{1}{5}\%$ od pozostałej sumy cła ponad oznaczone 5000 mk.

§ 6. Od towarów wywozowych niepodlegających cłu, lecz wymagających formalności akcyzowych, policyjno-sanitarnych lub innych:

- a) od spirytusu ajencji celne pobierają—po 2 mk. od każdego 100 kg., lecz nie mniej niż 50 mk. od każdej przesyłki;
- b) od cukru — po 1.50 mk. od każdego 100 kg., lecz nie mniej niż 50 mk. od każdej przesyłki;
- c) od nafty i wszelkich innych towarów — po 50 fen. od każdego 100 kg., lecz nie mniej niż 25 mk. od każdej przesyłki.

§ 7. Od przesyłek towaru żywego przywozowych lub wywozowych, jako to: bydła, koni, trzody chlewnej, owiec, ptactwa domowego i t. p. ajencji celne pobierają po 25 mk. od przesyłki drobnej, względnie po 150 mk. od przesyłki wagonowej.

§ 8. Za załatwienia formalności celnych i policyjnych przy transportowaniu zwłok zagranicę lub odwrotnie ajencji celne pobierają — 250 mk. od każdego listu przewozowego.

§ 9. Od towarów przekazywanych do oclenia wewnętrznym Urzędem Celnym Państwa Polskiego, ajencji celne pobierają—po 50 fen. od każdego 100 kg!, lecz nie mniej niż 20 mk. od każdej przesyłki.

§ 10. Od towarów, przewożonych tranzyto przez terytorjum Państwa Polskiego, z wyjątkiem towarów, przewożonych z Prus Wschodnich do reszty Niemiec przez linje polskich kolei państwowych i odwrotnie, ajencji celne pobierają—po 10 fen. za każde 100 kg., lecz nie mniej niż 3 mk. od każdej przesyłki.

§ 11. Jeżeli skutek warunków przewozu lub na żądanie właściciela towar, który nadszedł przy jednym liście przewozowym, wysłany zostanie w dalszą drogę przy kilku listach, to za każdy list dodatkowy dolicza się:

- a) przy reekspedycji towaru na koleje żelazne wewnątrz kraju — po 5 mk.
- b) na koleje żelazne zagraniczne—7.50 mk.

U w a g a: Reekspedycję towaru przy jednym liście przewozowym Ajencja Celna załatwia bez dodatkowej dopłaty.

§ 12. Za ściągnięcie przez Agencję Celną należności, na zlecenie właściciela towaru, pobiera się opłata w wysokości $\frac{1}{5}\%$ od sumy zapłaconej przez odbiorcę, lecz nie mniej niż 10 mk. za każde oddzielne zlecenie.

§ 13. Niezależnie od powyższych opłat komisowego Agencje Celne pobierają na pokrycie wydatków pocztowych:

- a) od przesyłek przywozowych—po 25 mk. od każdej przesyłki,
- b) od przesyłek wywozowych, podlegających cłu lub akcyzie — po 20 mk.,
- c) od przesyłek przekazowych, tranzytowych i pozostałych wywozowych—w wysokości rzeczywistych kosztów.

§ 14. Za sporządzenie list przywozowych, przekazowych i wywozowych Agencje Celne pobierają po 3 mk. od każdej przesyłki.

§ 15. Z dniem 15 maja dział b) Przepisów kolejowych agencji celnych, zatytułowany „Tymczasowa taksa komisowego”, w brzmieniu, ogłoszonym w Dzienniku Ustaw № 12 z 1920 r. pozycja 67 i № 31 z 1921 r. pozycja 186, traci moc obowiązującą, z wyjątkiem „Uwagi ogólnej”.

Minister Kolei Żelaznych:
Jasiński

256.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 30 kwietnia 1921 roku

w przedmiocie przedłużenia zapisów na 5⁰/₀ długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920.

Na zasadzie art. 1 i 10 ustawy z dnia 27 lutego 1920 r. w przedmiocie wypuszczenia 5⁰/₀ długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 25, poz. 152) oraz art. 5 ustawy z dnia 11 marca 1920 r. w przedmiocie przyjmowania obligacji wojennych pożyczek austriackich przy subskrypcji wewnętrznej długoterminowej pożyczki państwowej z r. 1920 (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 42 poz. 250) zmienia się częściowo rozporządzenie z dnia 8 lutego 1921 r. w przedmiocie przedłużenia zapisów na 5⁰/₀ długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920 (Dz. Ust. R. P. z 1921 r. № 23, poz. 130), a mianowicie:

§ 1. § 1 rozporządzenia z dnia 8 lutego 1921 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Zapisy na 5⁰/₀ długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z roku 1920 przedłuża się do dnia 30 czerwca 1921 roku”.

§ 2. Słowa § 6 tegoż rozporządzenia: „w terminie do dnia 30 kwietnia 1921 r.”, dotyczące deklarowania zapisów na 5⁰/₀ długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920, zastępuje się słowami: „w terminie, określonym w § 1 niniejszego rozporządzenia”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
Stęczkowski